

Vyro jausmai buvusiai žmonai

Myliu vyrą, kuris prieš dvejus metus išsiskyrė su žmona. Mums gera kartu, mes gerai sutariame. Iš jo jaučiau labai šiltus jausmus mano atžvilgiu. Tačiau jis suplanavo mūsų pirmąją kelionę į Veneciją. Man tai buvo labai keista, nes tas miestas buvo jo su žmona mėgstamiausias ir ten jie dar bandė atgaivinti santykius. Po šios kelionės jis užsidarė. Paprašė palikti jį ramybėje, nes suprato, kad niekas nesibaigė ir jis myli buvusią žmoną. Tačiau aš manau, jog tai tiesiog normalus emocijų antplūdis, sukeltas aplinkos ir prisiminimų, o su jausmais tai turi mažai ką bendro. Jis labai blogai jaučiasi. Norėčiau jam padėti, nes myliu jį ir jis mano žmogus. Nepaminėjau, kad skyrybų iniciatorė buvo jo buvusi žmona

Labas,

Deja, šioje situacijoje nedaug ką gali padaryti. Su neišblėsusiais jausmais vyras turės susitvarkyti pats ir sunku tikėtis, kad tavo meilė, dėmesys ar atkaklumas palenks jį į tavo pusę. Ar tai tikri jausmai ar tik emocijų antplūdis vargu ar galima atsakyti vienareikšmiškai. Kartais žmonės gyvena poroje vedami tik emocijų anplūdžio ir niekada nepasiekia tokio ryšio, kad gimtų tikri gilūs jausmai. Jei skyrybas iniciavo žmona, o jis pats nenorėjo skirtis, labai galimas atvejis, kad vis dar yra prisirišęs prie jos. Žmogaus protas labai išradingas. Jei įvyko skyrybos, greičiausiai jų santykiai buvo toli nuo gerų, tačiau kelionė į jų mėgstamiausią miestą atgaivino tik malonius prisiminimus. Viskas, kas buvo nemalonu, nukeliavo į šešėlį ir šiuo metu jis mato ir prisimena tai, ką nori, o ne kaip buvo iš tikro.

Kitas variantas – jis tikrai myli ir mylėjo savo žmoną. Teorija sako, kad vyrai greitai atsigauna po skyrybų, tačiau mano patirtyje, jei skyrybas inicijuoja moteris, o vyras nori

likti poroje – jam tai būna stiprus smūgis ir atsigavimui reikia pakankamai laiko. Kartais ir viso gyvenimo neužtenka, ypač jei žmogus linkęs prisirišti ir sunkiai paleidžia praeitį bei nedirba su savimi tuo klausimu.

Ką gali padaryti? Būk jam ir su juo jei jis prisileidžia. Jei ne – duok laiko pabūti su savimi ir išsiaiškinti jausmuose. Jis pats turi iškentėti tai, ką kenčia ir geriausia ką gali padaryti, tai būti jam drauge ir nieko nesitikėti – nei greito atsigavimo nei tolimesnių santykių. Blogiausiu atveju tau pačiai teks mokytis paleisti ir neprisirišti. Geriausiu – jis atsigaus, išsilaižys žaizdas ir uždarys buvusių santykių duris visam laikui. Pavojus tau slypi galimybėje dėti daug pastangų tempiant jį iš dabartinės būdenos ir skirti jam daug savo energijos tikintis, kad taip jis greičiau ar apskritai atsigaus. Būk dosni dėmesiu ir energija tiek, kiek būtum dosni nieko nesitikėdama mainais. Priešingu atveju pradėsi kaupti nuoskaudas ir nusivylimą bei išsekinsi save. Be to, iniciatyva iš moters pusės gali tik pabloginti padėtį, jei vyras užsidaro savyje. Susitvarkęs su savimi jis atsiras pats, o prievarta, spaudimas ir pastangos padėti gali padarysi meškos paslaugą ir jam ir santykiams. Šiuo atveju viską parodys laikas.

Pagarbiai,

Silvija ir Šarūnas